

Ambachtelijk

26-05-2020

Ambachtelijk

Gisteren verruilde ik mijn oude naaimachine voor een nieuwe. "Nou mevrouw", zei de verkoper: "U bent niet de enige. Heel Nederland lijkt zich op de naaimachine te storten, want dit is mijn laatste exemplaar. Uw oude naaimachine kunnen we niet meer repareren, want de werkplaats is overvol". Enigszins onthutst vertrok ik met de laatst overgebleven machine naar huis. Ik vroeg me af: "Zit heel Nederland nu zelf mondkapjes te maken?" De week ervoor besloot ik om een babymutsje te haken voor mijn nieuwe kleinzoon. Geen haaknaald meer te krijgen. Een bolletje katoen: uitverkocht.

Het maken van haakwerkjes is blijkbaar eveneens volop in de mode gekomen.

Er zijn meer trends te bespeuren. Het maken van stoeptuinen -stoeptegels lichten en gezellige stokrozen planten- is een rage. Datzelfde geldt ook voor het aanschaffen van een planten- of vogelapp waarmee je de omgeving kunt determineren.

Dichtbij zie ik ook allerlei opmerkelijke veranderingen.

Mijn zoon heeft zijn pak met stropdas waarmee hij in zijn werkend leven langs de bedrijven gaat, verruild voor een overall. Het vakantiegeld is besteed aan een fantastische gereedschapskist waarmee nu vol overgave getimmerd en gebouwd wordt.

Met vrienden bespraken we onze nieuwe gezamenlijke hobby: zuurdesembrood bakken. Vol enthousiasme wisselden we de mogelijkheden ervan uit.

Op mijn dagelijkse wandeling zag ik een gezin op een kleedje zitten, met een grote picknickmand vol heerlijke zelfgesmeerde boterhammen. Er was geen radio, geen gamespel, geen lawaaijerige radiografisch bestuurbare auto aanwezig.

Twee van mijn kleinkinderen zijn met hun ouders op fietsvakantie gegaan. Naar een natuurcamping drie kilometer van hun huis. Ik zie foto's van stralende kinderen die afwassen bij de pomp en broodjes bakken boven het campingsvuurtje.

Mijn buurmeisje zit in de tuin te breien met strakke steken. Ze maakt een poppendekentje.

"Daar moet je wel geduld voor hebben. Want een poppendekentje is veel werk" zeg ik.

"Maar het groeit wel!" antwoordt ze.

Nu alle terrassen en broodjeswinkels nog even gesloten zijn, nu alle evenementen nog enige tijd stil liggen, vermaken we onszelf. We geven met timmeren en zagen, breien, haken, broodbakken en stoeptuinen aanleggen opnieuw vorm aan ons leven. We brengen collectief oude spullen weg. En creëren een andere leefomgeving. Naast allerlei schaduwzijden van de coronacrisis is dit ook blijkbaar aan de orde: deze 50-er jaren revival van ambachtelijke werken. En daarmee onthaasting.

Een poppendekentje breien is veel werk. Het vereist geduld, aandacht en techniek.

Langzaam, bijna traag, komt met een flink portie doorzettingsvermogen het dekentje tot stand. Maar dan heb je ook wat om trots op te zijn.